

РЕШЕНИЕ

№ 796

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8325** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Ариком - Г“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Г., в качеството му на управител против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 22-4332 - 002985/24.06.2022 г. по чл.171, т. 2а, Б. „а“ от ЗДвП, с която на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство за срок от 6 месеца, издадена от И. Й., полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР. Искането до съда е за отмяната на заповедта като незаконосъобразна и неправилна, издадена в нарушение на материалния закон и в противоречие с чл.6, ал.5 от АПК.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, III-то отделение, 7 състав след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед № 22-4332 - 002985/24.06.2022 г. на „Ариком - Г“ ЕООД е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б. „а“ от Закона за движение по пътищата „Прекратяване на регистрацията на ППС – лек автомобил „Б. Х1“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя

регистрационни табели и Свидетелството за регистрация на процесното МПС.

Съгласно мотивите на заповедта на 17.06.2022 г., около 22:30 часа, по път с посока на движение от [населено място] към [населено място], при проверка е установено, че лек автомобил „Б. Х1“ с рег. [рег.номер на МПС] се управлява от с чуждестранно национално свидетелство, издадено от Обединено Кралство Великобритания, без същото да е подменено след пребиваване повече от три месеца, след като е влязъл в Република България. На основание чл.162, ал.1 от ЗДвП на водача е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 670952 от 17.06.2022 г., за нарушение по чл.162 ал.1 от ЗДвП.

От представената справка за пътуване на лице - български гражданин, актуална за периода 01.01.2022 г. – 17.06.2022 г. се установява, че водачът не е преминавал територията на Р. България от началото на 01.01.2022 г.

Чуждестранното свидетелство за управление на МПС не е представено като доказателство.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма и съдържа мотивите на издателя ѝ за прилагането на принудителната административна мярка. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност е изпълнено, когато са посочени фактическите основания за издаването на административния акт и правната норма, която предвижда последиците от настъпването им. В конкретния случай подробно, ясно и конкретно са изложени обстоятелствата, които са послужили за основание на административния орган да приложи разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН, във вр. с чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП. Те са достатъчни, за да може да се осъществи съдебен контрол за законосъобразност на административния акт и същевременно неговият адресат да разбере причините, поради които е издаден и свързаните с тях правни последици.

Срокът на принудителната административна мярка е определен конкретно от административния орган и е в предвидения от закона минимум от шест месеца.

Настоящият състав намира, че от събраните по делото писмени доказателства, не се установява в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност.

Оспорената заповед, съдът намира за материално незаконосъобразна, по съображения, различни от изложените в жалбата.

Заповедта е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по

реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс. Видно от изложеното в мотивната част на заповедта, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", пр. 2-ро – адресатът на заповедта е собственик на МПС, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата по тази разпоредба, а именно - не притежава валидно СУМПС за управлението му.

От приложените доказателства по делото безспорно се установява, че на посочените в оспорената заповед дата и място, Б. И. Г. е управлявал лек автомобил „Б. Х1“ с рег. [рег.номер на МПС] , с чуждестранно национално свидетелство, издадено във Обединено Кралство Великобритания.

Спорният въпрос по делото е дали това свидетелство за управление на МПС е валидно, във връзка с приложението на разпоредбата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, която предвижда, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По аргумент от изложеното, СУМПС на български гражданин, издадено в чужбина е валидно при следните алтернативно предвидени хипотези: 1. негов издател е държава, договаряща по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. издадено е от държава, договаряща по договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, б. "а" от него; 3. СУМПС е придружено от легализиран превод на български език; 4. СУМПС е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. СУМПС е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по споразумението за Европейското икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария.

В конкретния случай липсват доказателства конкретно кога и с какъв срок на валидност е издаденото чуждестранно национално свидетелство. Безспорно е само, че то е издадено в Обединено кралство Великобритания, както и, че свидетелството е било издадено към момента на проверката, осъществена на 17.06.2022 г. на водача Г.. Съгласно Споразумението за оттегляне, публикувано в Официален вестник на ЕС на 31.01.2020 г., правото на Съюза ще продължи да се прилага за Обединеното кралство и на територията му за „преходен период“, продължаващ до 31 декември 2020 г. Въпреки, че към момента на издаването на свидетелството за управление на МПС на Б. Г. е било прието Споразумението за оттегляне, то същото е издадено в преходния период и правото на Съюза се прилага за Обединеното кралство в този преходен период, поради което свидетелството за управление на МПС е валидно. Това обстоятелство се подкрепя и от Споразумението за оттегляне Директива 2006/126/ЕО, което е приложима и във Обединено кралство Великобритания до края на преходния период - 31.12.2020 г. От това следва, че до 31.12.2020 г. страните-членки на ЕС и Обединено кралство Великобритания взаимно признават, издадените от тях СУМПС. След този период е приложима Конвенцията за движението по пътищата, подписана във В. на 08.11.1968 г. Договарящи страни по нея са както Република България, така и Обединено кралство Великобритания. Затова, за да бъдат признати у нас издадените след 31.12.2020 г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, те трябва да

съответстват на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата. Приложение № 6 към Конвенцията и приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006 г., макар и различаващи се визуално, включват като задължителни реквизити напълно идентични данни и информация.

Преценката за валидност на СУМПС, издадени от Обединено кралство Великобритания преди 31.12.2020 г., със срок, изтичащ след тази дата, е предоставена на всяка отделна държава – членка на ЕС. В този смисъл е Известие относно пътуването между Европейския съюз и Обединеното кралство след края на преходния период от 02.12.2021 г., общодостъпно на адрес: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/file_import/travelling_bg_7.pdf в т. 6. 1 от същото е препоръчано на притежателите на свидетелства за управление на МПС от Обединеното кралство, които планират да шофират в Европейския съюз, да се свържат с отговорните органи на държавата членка във връзка с правилата за признаване на свидетелствата за управление на МПС. На официалната електронна страница на Министерство на вътрешните работи на Република България, в раздел Брекзит/ <https://www.mvr.bg/>, е общодостъпна информация, според която след изтичане на преходния период в Република България СУМПС, издадено от Обединеното кралство, ще бъде признавано като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на приложение № 6 към нея.

Република България в действащото си законодателство липсва разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020 г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, чийто срок все още не е изтекъл. Напротив в съответствие с Известие относно пътуването между Европейския съюз и Обединеното кралство, след края на преходния период и в изпълнение на принципите за последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК, компетентният и орган – Министерство на вътрешните работи е огласил публично, че тези СУМПС ще се третират като издадени от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968г. и отговарящи на изискванията на приложение № 6 към нея. Посоченото изпълва едно от алтернативно предвидените условия на чл.162, ал.1 от ЗДвП за признаване валидността на СУМПС, издадено от друга държава.

В процесния случай свидетелството за управление на МПС на лицето, управлявало автомобила на дружеството жалбоподател, е издадено от Обединено кралство Великобритания преди края на 2020 г., затова по силата на Споразумението за оттегляне, Известие относно пътуването между Европейския съюз и Обединеното кралство след края на преходния период и официално обявление на МВР, по силата на чл. 13 от АПК и на основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, то представлява валидно свидетелство за управление на МПС за категориите, посочени в него, на територията на Република България.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че не е била налице предпоставката на чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП за издаване на оспорената заповед. Същата е материално незаконосъобразна и следва да се отмени.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 7 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332 - 002985/24.06.2022 г. по чл.171, т. 2а, Б. „а“ от ЗДвП, издадена от издадена от И. Й., полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на „Ариком - Г“ ЕООД, [населено място] е приложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство за срок от 6 месеца. Решението, на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: